

Počátek (ARCHÉ)

Tázat se po „počátku“ čehokoli „konkrétního“ (tj. jakéhokoli „událostného celku“ jakožto srostlice vnitřní a vnější stránky, eventuelně srostlice budosti a bylosti, proměňující se s každou novou aktuální „přítomností“, tedy právě přítomnou „jsoucností“) má dobrý smysl už proto, že analogickou otázku je možno (a dokonce třeba) si klást zejména tehdy, jde-li o „veškerenstvo“, o „svět vcelku“. Není totiž nejmenšího důvodu, proč mít za to, že svět vcelku nemá a nikdy neměl žádný „počátek“, ale že trvá neustále, bez počátku a bez konce. A protože každá vnitrosvěttná událost jakožto „konkrétum“ může být celkem jen za dvou podmínek, totiž že je vždy do jisté míry vnitřně sjednocená, a dále že je vždy do jisté míry vydělena s celku světa (pokud je svět celkem, a pokud není, že je tedy vždy do jisté míry vydělena od jiných událostí). To obojí předpokládá aktivitu ze strany jednotlivé „události“, a to opět předpokládá, že se událost stala subjektem této aktivity (eventuelně že si ustavila svůj subjekt, budeme-li chtít rozlišovat událost jako celek a událost jako subjekt tohoto událostného celku).

(Písek, 070716-2.)